

Rusko rozbité na části. Projekt z europarlamentu. A po volbách komisař pro válku, hovoří Ivan David

- editor007 | 1. března 2024

ČESKO / EU: „My sice odsuzujeme násilí, ale jsme ochotni dodávat zbraně,“ vzpomněl si europoslanec Ivan David na aforismus Karla Čapka. Kšefty českých zbrojařů se mohou promítnout i do ambicí na nové portfolio v Evropské komisi. Komisař pro obranu by podle Davida měl být nazýván spíše „komisař pro udržování a rozšiřování válečného konfliktu“. Většina poslanců je podle jeho pozorování pro válku a ohlas mezi nimi měla třeba i prezentace polské poslankyně, vážně plánující rozdělení Ruska na několik států.

Protesty zemědělců v EU nekončí, spíše se zdá, že naopak zesilují. Máte pocit, že politici v EU na jejich základě začínají alespoň korigovat své původní greendealové představy?

Protesty zemědělců jsou důsledkem voluntaristického přístupu eurobyrokratů a europoslanců při prosazování ideologicky zdůvodněných záměrů škodících nejen zemědělství. Prostě se domnívají, že se všichni musejí podvolit jejich vůli a netřeba se s někým radit, přihlížet k něčím zájmům, objednávat nezávislé dopadové studie, a dokonce ignorují i rostoucí problémy, na které jsou upozorňováni. Neberou v úvahu možné důsledky. Věří, že jim to projde, protože to chtějí, a jsou přesvědčeni, že je to potřeba. Na podporu jejich záměrů stačí „motivovat vědce“ k dosažení žádoucích doporučení. To se netýká jen klimatu, životního prostředí, ale i imigrace, konfliktu na Ukrajině a řady dalších záležitostí.

Na úrovni české vlády existují tři postupná připomínková řízení: uvnitř ministerstva, uvnitř resortů vlády a mezi zájmovými skupinami. Připomínky, pokud jsou označeny jako zásadní, je nutné „vypořádat“. Některé „chytré vlády“ jsou přesvědčeny, že je moudré se nikoho na nic neptat, aby se nedozvěděly, co nechtějí vědět. Takto postupují i mnohé orgány Evropské unie. Výsledkem jsou konflikty, problémy, úpadek.

Greendealové představy se nevzdávají. Je pravda, že je vůle z donucení řešit některé nejkřiklavější jednotlivosti. Slib snížení byrokracie, která ostatně vyplývá z Green Dealu a složité podmíněnosti dotací, odložení povinného neobdělávání části půdy nebo omezení dovozu medu z Ukrajiny problémy nevyřeší a zemědělce neuspokojí.

Jsem současně přesvědčen, že hrají na únavu zemědělců z marných bojů za jejich nevyhnutelné potřeby a nutnosti se brzo věnovat jarním pracím. Protesty podle mého odhadu nezmizí. Problémy jsou pro zemědělce příliš bolestné a existuje nápodoba dalších zemí a solidarita velké části veřejnosti. A nejen to. Protesty se rozšíří mimo zemědělství a už dnes formulované požadavky zahrnují i obecné politické zájmy.

Několikrát jste říkal, že v Evropském parlamentu se zemědělský výbor, jehož jste členem, staví za realističtější postoje, ale největší tlak na Green Deal je z výboru pro životní prostředí. Nehrozí, že tito lidé jakékoliv změny zablokují?

Výbor pro životní prostředí (ENVI) má v řadě otázek výlučnou pravomoc, jako jsou například chemické látky, ke kterým patří i prostředky pro ošetření proti plísním, plevelům, hmyzu a hlodavcům nebo hnojiva. Nebo otázka vlků a medvědů, kteří jsou chráněni, ale přemnožení, což

výbor ENVI zásadně odmítá uznat. Nebo otázka podmínek pro chov hospodářských zvířat. My v zemědělském výboru se můžeme postavit na hlavu, ale je nám vzkázáno, že oni mají výlučnou pravomoc. Tečka. O návrzích ale po výboru hlasuje také plénium jako v Poslanecké sněmovně ČR. V tom mají ale stoupenci nesmyslných nebo přehnaných opatření pohodlnou většinu. Zatím. Po nových volbách do Evropského parlamentu se to může změnit.

Stručně řečeno, v tomto složení Evropského parlamentu k dostatečně hluboké nápravě nedojde.

Přiznejme si, že i v zemědělském výboru, i když poslanci vědí, co je v sázce, panuje, řekněme, věrnost ideologii nebo opatrnost, nepoužijeme-li výraz předposranost. Oni brečí, jak jim dovozy z Ukrajiny škodí, ale pak hlasují pro jejich pokračování s výjimkou mě a jednoho Poláka a Zelených, jimž se návrh naopak zdá málo radikální. Zástupce ANO se zdržel, což nepomůže, protože se to nepočítá, a zástupkyně ODS a KDU-ČSL hlasovaly se všemi ostatními pro.

Oni raději jsou „protizemědělství“ v obavě, aby nebyli označeni za „proruské“.

Politicky se zdá, že ohledně Green Dealu nejvíce obrací Evropská lidová strana. Její lídryní je Ursula von der Leyenová, která již avizovala svou snahu ucházet se znovu o funkci předsedkyně Evropské komise. Má podle vás šanci?

To se nedá říci. Ursula von der Leyenová není lídryní Evropské lidové strany, dnes už ani neformálně. A tato frakce má svoje realistické křídlo a křídlo řídící se ideologií. Realistické se snaží podle svého pomáhat svým zájmovým skupinám, ideologické škodí, pokud si to ideologie žádá. Je pravda, že realistické křídlo obrací, ale to stačit nebude.

Podle mě nemá von der Leyenová šanci. Byl jsem na začátku mandátu mezi poslanci vylosovanými k dohledu nad volbou předsedkyně EK. Vyhrála ze 720 hlasů o sedm hlasů. Jednoprocentní většina je hodně slabý mandát. Prověřování její činnosti, pokud jde o podezřelé nákupy vakcín, iniciovali dokonce jako první Zelení, ačkoli ona přišla s Green Dealem. Pokud se pamatují, nepodpořili ji ani čeští Piráti.

Při obhajobě funkce je zvykem účtovat. Jak byste tedy zhodnotil pětiletý mandát její Evropské komise?

Určitě se von der Leyenová osobně podílí na urychlujícím se úpadku. Velmi pochybuji, že má šanci se zvolením vyhýbat stíhání.

Evropští lidovci sice mluví o tom, že některé věci je třeba korigovat, ale je podle vás reálné, že by v rámci reflexe zašli tak daleko, že by třeba hledali jiné koaliční partnery než klasickou „velkou“ koalici se socialisty, liberály a Zelenými?

Uvidíme, Zelení nejsou součástí koalice, i když někdy zachraňují většinu při výpadku části lidovců. Součástí koalice jsou liberálové z Renew. To je také zvláštní uskupení. Jsou v něm na jedné straně například poslanci ANO, na druhé straně například šílenci z Progresivního Slovenska.

Nespokojenost s vývojem je velká, bude se volbami hodně měnit, i když jsou občané ve své volbě dost konzervativní a i když má dominující strana na své straně nástroje korupce, ochočená média hlavního proudu a neziskovky.

Zaznamenal jsem, že se v Bruselu uvažuje o novém komisařském portfoliu, pracovně nazývaném „komisař pro obranu“. Česká ministryně Jana Černochová již dříve uvedla, že zřízení této funkce podporuje, a nyní Seznam Zprávy píše, že by tohoto komisaře mohli získat Česko. Co říkáte na zřízení tohoto resortu? A co na to, že by v něm Evropu

koordinoval některý ze zástupců současné české koalice?

Funkce by se měla jmenovat „komisař pro udržování a rozšiřování válečného konfliktu“. To není legrace. Váleční štváči mají většinu. Mluvil bych o velké hrozbě, pokud bude tato většina ještě institucionálně posílena. V druhé světové válce jsme se tažení na Rusko s Hitlerem nezúčastnili. To jen někteří stoupenci nacismu. Zdá se, že by to někteří váleční štváči v ČR rádi „napravili“. My můžeme jako národní komunita válkou jenom ztratit.

Europoslankyně Anna Fotyga, bývalá polská ministryně zahraničí, uspořádala v Evropském parlamentu obří a velmi propagovanou akci, na níž představila svůj záměr rozbít Rusko na části. Rozhodně není ojedinělou stoupenkyní této myšlenky v EU. A to nepočítám USA a Spojené království. Co by zbylo z bojiště Česká republika? Hitler tvrdil, že vítěze nikdo nesoudí. S porážkou nepočítal.

Když už jsme u obrany a války, co říkáte na akci „nákup munice pro Ukrajinu“, organizovanou prezidentem Pavlem?

Kdo je „Ukrajina“? Důsledně rozlišuji ukrajinský národ a ukrajinský režim. Ukrajinský národ by měl přežít. Ukrajinský režim je ochoten bránit cizí zájmy do posledního Ukrajince, který neutekl ze země před povinností padnout. Už jsem dlouho neslyšel žádného vojenského experta, který by tvrdil, že Ukrajina zvítězí nad Ruskem. Ani prezident Pavel nic takového netvrdí, spíše se z jeho výroků dá dovodit opačný předpoklad. Takže jaký to má význam? Je to podpora zbrojního průmyslu a symbol konformity.

Ministryně obrany se sešla se zástupci českého zbrojního průmyslu a shodli se, že chtějí nadále „podporovat Ukrajinu“. Není to ale spíše tak, že Ukrajina podporuje české zbrojaře?

Je to jejich byznys. Oni chtějí nadále podporovat svoje zisky. Ukrajina je oběť cizích zájmů, vlastního současného režimu a loupeživých oligarchů. Ona je nástrojem dalšího kola Drang nach Osten. Ti, kteří mluví jejími ústy, podporují udržováním války zbrojní výrobu. A nevím, nakolik jsou „čeští zbrojaři“ skutečně čeští.

Jak si nevzpomenout na aforismus Karla Čapka: „My sice odsuzujeme násilí, ale jsme ochotni dodávat zbraně.“

ZDROJ: PL